

она богатый и великоможный, найчастенъ. Но дѣйствително не є така! — Колко има на том свѣтѣ богаты и славны человѣцы; кои-то отъ тѣжки грыжи и тѣги горчиво вѣздышатъ, а оныя, кои-то ты дръжиша за найнастній, радостно са наслаждаватъ са плодъ-атъ на трудове-те си!

Ты трюсишъ твоє-то щастїе и мыслишъ, излаганъ отъ твои-те желанія, чи щешъ това щастїе само съ помошь-тѣ на сїйни-те средства да получишъ. Но опамети сѧ, человѣче, неможе да бѫде щастїе то въ средства-та, нити могатъ тѣ да принесатъ нѣкожъ ползвъ на щастїе-то ти; защо има хилади человѣцы, кои-то сичко онова иматъ, за кое-то ты чезнешъ и вѣздышашъ, чи пакъ сѧ наастни. Зато недѣй трюси щастїе-то въ вѣнкашии-те свѣтски добрины, но трюси го въ себѣ си, въ добротѣ-тѣ ты сърдечнѣ, пакъ щешъ да бѫдешъ вѣзвышенъ надъ онока, кое-то є само по себѣ прахъ и пепель, и кое-то ще да остане прахъ и пепель. Азъ ти рекохъ малко понапредъ, какъ не є она щастливица, кои-то има онока, що є найдобро, но она є найнастливица, кои-то є надоббръ.

Да бы пакъ сѧ онова, що ти є прокидѣнїе-то Божије отдѣлило, спокойно и задоволно могълъ да поживѣешъ, трѣбува преди сичко да познаешъ оноя удобности и корысти, кои-то въ сегашно-то си состоѧнїе имашъ; послѣ трѣбува да оцѣнишъ вредность-тѣ на твои-те сегашни отношенїя. Но недѣй да презрещъ и подъ нозѣ-те си да фѣрлишъ онова добро, и онова щастїе, кое-то ти є преблагий Богъ далъ, пакъ да сѧ предадешъ на ненаситимъ-тѣ жаждѣ за онока, що нѣмашъ, защо тогава ще бѣ-